dertil, men en uendelig og utilfredsstillet sandhedssøgen har været drivkraften i hendes bevægelige sind. Selv hendes bitreste modstandere har aldrig kunnet finde noget angribeligt punkt i hendes personlige karakter. Hun er modig, ærlig og uegennyttig og har altid vist sig besjælet af glødende menneskekjærlighed. Men saa mangfoldige fordømte den lære, hun engang prædikede, at de ikke vil indrømme forkynderen af denne lære nogetsomhelst.

Mr. Stead, der i sin *Review of Reviews* har givet en udførlig og tiltalende Skildring af Mrs. Besants liv, siger, at denne samme skildring vil koste hans blad hundreder af abonnenter. Det store publikum forkjætrer og fordømmer endnu Mrs. Besant som den, der har villet drive en slet sag igjennem, og man vil hverken høre eller læse om hende. Men Mr. Stead ved, at dette store publikum ofte bestaar af tankeløse eftersnakkere, som ikke engang kjender den bevægelse, de fordømmer. Derfor har han i sit tidsskrift villet givet publikum anledning til at stifte nærmere bekjendtskab med Mrs. Besant. Nogle uddrag af denne Mr. Steads artikel kunde muligens interessere ogsaa danske læsere.

Annie Besants første barndoms- og ungdomstid var, som bekjendt, meget forskjellig fra hendes senere liv. Hun voxede op i et lykkeligt og harmonisk hjem, opdraget af en kjærlig, dannet og religiøs moder. Den ømmeste kjærlighed omgav hende paa alle kanter, saavel i hjemmet som i skolen; hun fik den bedste skoledannelse, der kunde skaffes. Annie Besant var et begavet barn og læste alt, hvad hun kom over, helst dog religiøse bøger. En religiøs trang var fremtrædende hos hende; moderen opelskede denne følelse, men udviklede ogsaa barnets sandhedskjærlighed og faste villie. Den eneste, men ogsaa meget væsentlige feil ved Annie Besants opdragelse, var, at hun voxede op i uvidenhed om det virkelige livs pligter og krav. Og denne uvidenhed blev skjæbnesvanger for hende som for saa mange andre, da hun skulde begynde livet paa egen haand, borte fra sin kjærlige moder og fra sine venner.

Den nittenaarige unge piges brændende ønske var at blive nonne. Men hun bekjendte sig jo ikke til den katolske religion og kunde altsaa ikke gaa i kloster. Frank Besant, en ung teolog, kom paa hendes vei, lagde sit hjerte for hendes fødder; hun forlovede sig med ham og troede i sit hjertes oprigtighed, at, naar hun ikke kunde tjene Gud inden klostervægge, kom hun dog Herren nærmere ved at blive præstekone.

Ved dette giftermaal led Annie Besant sin første store skuffelse. Hendes ungdommelige begeistring for kristelige og menneskelige idealer fik et dybt knæk. Hun har selv aldrig hverken skrevet eller udtalt noget nedsættende om Mr. Besant, men det er tydeligt nok, at han ikke var noget ideal, hverken som præst eller som menneske. Han var heller ikke den vanske-